

MĚSÍČNÍK FRYŠTÁCKÉ FARNOSTI

17. ROČNÍK - ČERVEN 2019 - ČÍSLO 183

FARNÍČEK

V NEDELI 12. KVĚTNA SE KONALO V NAŠÍ FARNOSTI PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ

ÚVODNÍ SLOVO - Milé sestry a bratři, čtenáři Farničku,

toto červnové číslo Farničku vychází na Slavnost Soslání Ducha svatého. Dovolím si předeslat trochu delší úvahu o Duchu svatém. Prosím o trpělivost, považuji to za důležité. Když slavíme narození Pána Ježíše o Vánocích nebo svátek nějakého světce či světice, máme před sebou osobu, jejíž pozemský život víceméně známe a v mnohém si ho dovedeme představit. Jak ale slavit Ducha Svatého, když je vztahem, láskou mezi Otcem a Synem? Zároveň je v Písmu zpodobněn, když čteme, že se při křtu v Jordánu snášel na Ježíše jako holubice, avšak víme, že holubicí není? Jak slavit někoho, koho si nedovedeme představit a kdo není podoben nikomu z lidí? Duch Svatý je neuchopitelný jako paprsek, ale je životodárný pro víru člověka jako slunce pro rostliny. Je někým, ne pouze něčím, není jen nějakou neosobní silou. Je to on, kterého si nemůžeme správně představit, ale jehož působení v životě křesťana můžeme zaznamenat. Jak se vlastně stalo, že je někdo věřícím křesťanem? Vždyť i jiní lidé získali stejně tolik poznatků o víře nebo ještě více než on, a přece u nich víru nenajdeme! Jak to, že jsou mnozí schopni modlit se s důvěrou a otevřeností vůči Bohu – nikoliv tedy tak, že „odřikávají básničku“ nebo že se snaží najít modlitbou nějakou pomoc, když nemají nikoho, kdo by jim pomohl? Jak je možné, že církve žije a stále předává v dějinách svou víru, když jsme my, křesťané, tak nedokonalí, někdy dokonce jakoby bez víry nebo s vírou hrubě neúplnou? Duch Svatý je ten, který především tvoří. V člověku spoluvytváří křesťanský život, tvoří z lidí církve. Když vnímáme krásu katedrál, možná ani nevíme, kdo ji stavěl, ale bez toho, kdo tu krásu vymyslel a uskutečnil, by zde nic nebylo. Podobně má věřící člověk šanci objevovat Ducha Svatého (jako „architekta“, „stavitele“ víry a života z ní) ve vlastním životě i v životě druhých křesťanů, tedy církve, v historii i v současnosti. Potom může živě vnímat, že Duch Svatý byl seslán, a že tedy víme, co o Letnicích slavíme a z čeho může víra křesťana po celý život žít a růst. Před týdnem jsme prožili velkou událost v životě farnosti. Šest mladých a tři dospělí přijali skrze službu biskupa Karla svátost biřmování, nové vylití darů Ducha svatého, z čehož může jejich víra i služba druhým po celý život žít a růst. A nejen u nich, ale i u každého z nás. Jen musíme s Duchem svatým denně počítat a spolupracovat. Zvat ho do svého každodenního života. Můžeme to dělat třeba touto modlitbou, která je připisována brněnskému biskupovi Vojtěchu Cikrlemu: „

Přicházej jako světlo, které v nás prozáří jakékoliv temnoty, jistota, která vysvobozuje z pout závislostí, radost, která dává našemu životu lesk a půvab, pokoj, který vítězí nad nesouladem a zmatkem, krása, která je pramenem všeho skutečně krásného, štěstí, které je naplněním všeho, po čem toužíme, víra, kterou poznáváme Boží záměry a odpovídáme na ně, naděje, která nás chrání před skleslostí a sobectvím, láska, která v nás spojuje božské a lidské a kterou se stáváme jako Ty darem pro druhé.“

A měsíc červen vrcholí v pátek 28. Slavností Nejsvětějšího Srdce Ježíšova. Abychom do něj mohli vstupovat, přímo v něm přebývat, k tomu nutně potřebujeme činnost Ducha svatého. Neboť on nás z příslibu Ježíšova uvádí do poznání celé pravdy. A ta je v poznání Ježíše milovaného a milujícího Syna Otcova a sebe jako milovaného a lásky schopného dítěte Božího. Růst v tomto poznání – milé sestry a bratři – přejí a vyprošují sobě i každému z vás.

K tomu Vám žehná otec Josef.

PROČ JE PRO BĚŽNÝ ŽIVOT DOBRÉ CHODIT KAŽDOU NEDĚLI NA BOHOSLUŽBU A KE SVATÉMU PŘIJÍMÁNÍ?

Umožňuje to uvádět náš život do vyváženosti mezi vším, co nás každodenně zavaluje. Obklopuje nás spousta věcí. A my se potřebujeme učit rozlišovat mezi dobrým a špatným, potřebným a nepotřebným, pomíjejícím a nepomíjejícím...

Lidé, kteří nechodí do kostela, neví, že je to právě Ježíš, kdo jim chybí. Ale cítí dobře, že jim v životě něco chybí.

**Jestliže není v mém životě Bůh, jestliže v mém životě není Ježíš,
chybí mi velmi důležitý přítel, průvodce i vůdce života,
chybí mi síla pro růst po lidské i křesťanské stránce,
chybí mi síla k překonávání slabostí i nesení těžkostí života,
chybí mi důležitá radost, láska a pokoj v srdci.**

Výsledky života bez Boha, bez Ježíše a bez svatého přijímání nevidíme hned. Ale jak jdou týdny, měsíce a roky, nepřítomnost Boha, nepřítomnost Ježíše začíná být citelná. Je to jakási podstatná a zničující neúplnost. Mohl bych povídat o mnoha zemích, kde dlouhá léta panoval ateismus: jsou tam zničené duše lidí, vztahy, ale i zničená země. Z toho můžeme vidět, jak je důležité, řekl bych nejpodstatnější, být veden Ježíšem.

Jen on nám může říci: **„JÁ JSEM CESTA – PRAVDA – ŽIVOT“**

(Z promluvy papeže Benedikta k dětem, které byly u 1. sv. přijímání a jejich rodičů.)

Také letos o neděli JEŽÍŠE DOBRÉHO PASTÝŘE, 12. května v 10:00 poprvé přijalo Pána Ježíše do svých srdcí 11 dětí, 6 chlapců a 5 dívek.

Jsou to: Drábek František, Hanačiková Adéla, Hrnčířík Lukáš, Maxmilián Končák, Kruml Václav, Miklová Laura, Musilová Eliška, Němcová Anežka, Uličníková Eliška, Urban Tadeáš a Vajdák Petr.

Přeji a vyprošuji všem rodičům těchto dětí velkou vytrvalost pomáhat svým dětem, aby rostly ve víře v Boha Otce i jeho Syna Ježíše Krista a také velkou péči o růst a zrání své víry!

ZPRÁVA PRO TY, CO NA KURZY ALFA NEMOHLI PŘIJÍT

(...NEBO SE STÁLE ROZHODUJÍ).

Milí Boží přátelé! Z pohledu organizačního týmu, byl tento uplynulý kurz Alfa velmi požehnaný. Celkem se zúčastnilo 25 lidí výhradně z naší farnosti. Tento počet účastníků byl po celou dobu kurzu - 14-ti setkání. Připravené video promluvy Nickyho Gumbela střídaly osobní přednášky našich farníků a otce Josefa, přednášky všech byly velmi kvalitní. Při sobotním výjezdovém setkání na téma Duch Svátý, nebyl nikdo, koho by se Boží milost nedotýkala. Na osobní zkušenost se můžete zeptat samotných účastníků kurzu. Závěrečné setkání se slavnostní večeří proběhlo v duchu přátelství a vzájemného sdílení se, o nově nabitě zkušenosti s živým Bohem, který chce v našich životech činit obrovskou proměnu, pokud mu to dovolíme. Poděkování patří našemu otci Josefovi, za to, že mohl tento kurz začít a proběhnout, a za jeho podporu a nadšení pro kurzy Alfa. Velké díky taky samozřejmě našim skvělým kuchačkám v čele s paní Jacky.

A také celému Organizačnímu týmu a všem, kdo jakýmkoli způsobem přispěli, ke zdárnému průběhu a k vytvoření příjemné domácí atmosféry na setkáních kurzu.

TADY JE NĚKOLIK OSOBNÍCH SVĚDECTVÍ NAŠICH ÚČASTNÍKŮ:

- „Musím přiznat, že jsem se v průběhu kurzu každý týden těšila na čtvrtek: že budu dvě hodiny s dobrými lidmi, že mi tam bude příjemně, že se – navíc docela zábavnou a vtipnou formou – dozvím zajímavé a podstatné věci o víře. (A taky, co tentokrát připravila děvčata pro společnou večeři? Jsem vděčná, že jsem mohla být na kurzu účastná a děkuji všem, kteří kurz vymysleli, organizovali a uskutečňovali.“
- „V kurzu Alfa jsem byl příjemně překvapený obsahem i formou přednášek. Byly poutavé a současně mě výběr jejich témat oslovil. Při navazující práci ve skupinkách jsem měl možnost poznat, co znamená přítomnost našeho Pána při shromáždění více jeho učedníků. Na každé další setkání v rámci kurzu jsem se moc těšil.“
- „Alfa mě samotné pomohla najít chybějící dílky do skládačky života. Člověk v životě dostává mnoho podnětů, ale někdy je velmi obtížné naslouchat tomu, co nám Bůh chce říct. Kurz Alfa mi velmi příjemnou formou pomohl pochopit některé souvislosti a ukázal mi i cestu, jak se mohu dále rozvíjet v oblasti svého duševního rozvoje (např. čtení Písma svatého, službě ostatním), i v zapojení se do činnosti farnosti.“

Za vše velký dík našemu dobrému Bohu.

KURZY ALFA NEKONČÍ.

Další kurz ALFA by měl začít začátkem ledna 2020, samozřejmě vás budeme o všem včas informovat v našem Farníčku.

Pro absolventy Alfy se nabízí možnost aktivně se zapojit do aktivit naší farnosti, které byly zmíněny na závěrečném setkání, a které se plánují po letních prázdninách.

Za organizační tým Alfa Fryšták David a Sylva Odstrčilovi

FRYŠTÁCKÁ NOC KOSTELŮ 2019

Noc kostelů se v České republice konala po prvé v roce 2009 a tenkrát se do ní zapojilo 25 kostelů. Letos už proběhl její 11. ročník a přihlášeno bylo rekordních 1603 kostelů a modliteben. V pátek 24. května se pod klenbou kostela sv. Mikuláše ve Fryštáku sešli (už po osmé) všichni, kteří chtěli tento večer využít k této mimořádné akci.

V letošním roce se uskutečnila i jedna premiéra - zábavné odpoledne pro rodiny s dětmi, kdy děti mohly společně se svými rodiči zábavnou a hravou formou poznávat jednotlivé části našeho kostela. Na celý páteční večer byl pak připraven zajímavý kulturní program, pásmo hudby i mluveného slova, v němž vystoupila řada účinkujících. V průběhu večera byla rovněž možnost k pohovoru s duchovním správcem P. Josefem Brtníkem.

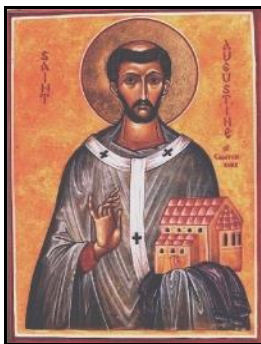
-pn-

V kulturním programu vystoupil Komorní orchestr ZUŠ Morava, trio fryštáckých maminek, přednášku o historii pohřbívání na fryštáckém hřbitově si připravil Mgr. Vít Němec a s manželkou Odstrčilovými vystoupila kapela, která přednesla „chvály“.

Foto: Pavel Nášel

SVĚTEC MĚSÍCE – SVATÝ ŘEHOŘ I. VELIKÝ

Spolu se svátými Ambrožem, Jeronýmem a Augustinem je jedním ze čtyř velkých učitelů západní církve.

Narodil se kolem roku 540 v Římě do urozené rodiny, jež pravděpodobně patřila do slavného senátorského rodu Aniciů, vyznačovala se pevnou vírou a byla ze všech sil nápomocna apoštolskému stolci. V době, kdy Římu vládli Byzantinci, se Řehoř údajně stal i městským prefektem.

Ve svém srdci však toužil po něčem úplně jiném.

Kolem roku 572 odešel z úřadu, svůj dům na Celiu proměnil v klášter zasvěcený svátému Ondřeji a vstoupil do něj jako mnich. V klášterním ústraní nepobyl Řehoř dlouho; papež

Pelagius II. mu udělil jáhenské svěcení a v roce 579 z něj učinil svého vyslance v Konstantinopoli, kde Řehoř zůstal až do konce roku 585. Svého poslání se zhostil velmi dobře: podařilo se mu přesvědčit císaře, aby vojensky podpořil Itálii ohrožovanou Langobardy, navázal důležitá přátelství a seznámil se s byzantskou diplomacií. Po svém návratu do Říma se stal nejvýznamnějším papežovým poradcem. Dne 5. března roku 590 se papež Pelagius II. stal jednou z mnoha obětí morové epidemie a bylo jasné, že jeho nástupcem nemůže být nikdo jiný než Řehoř. Jako římský biskup bral velmi vážně svou povinnost kázat římskému lidu; zachovalo se čtyřicet jeho kázání na různé evangelijní texty, která vynikají prostotou a pastýřskou horlivostí. Od všech biskupů pak vyžadoval, aby byli svěřeným věřícím dobrými pastýři. Obrácení Anglosasů bylo bezpochyby nejvýznamnějším Řehořovým misijním dílem směřujícím k barbarům. Žádný z jeho předchůdců se ničeho takového neodvážil. Po několika méně významných pokusech se papež na jaře roku 596 rozhodl, že do Británie vyšle Augustina, převora kláštera svátého Ondřeje, spolu se čtyřiceti mnichy. Když misionáři dorazili do Provence, zmocnily se jich obavy, a Augustin se vrátil do Říma, aby Řehořovi vylíčil, jaká je situace. Papež však od svého záměru neustoupil a s novým povzbuzením vypravil Augustina nazpět. Král mnichy přijal přívětivě a o svatodušních svátcích roku 597 se nechal pokřtít. Řehoře tento misijní úspěch naplnil radostí. Augustinovi, který byl vysvěcen na biskupa se sídlem v Canterbury, i nadále radil, jak si má počínat.

Svatý Řehoř se významně zasloužil i o správu církevního majetku. Církev byla v té době největším pozemkovým vlastníkem v Itálii. Řehoř dbal na to, aby byl církevní majetek řádně spravován a aby tak z jeho výnosů mohly být hrazeny potřeby římské církve a jejího duchovenstva, obdarovávání potřební, udržovány kláštery a církevní budovy a také se velmi zasloužil o liturgickou reformu.

Papež zanechal církvi zvláště cenné dědictví především v podobě svých spisů.

Na vedlejší straně máte možnost přečíst si opět „malou ochutnávku“ z jeho velkého kazatelského a pisatelského díla.

KRISTUS, DOBRÝ PASTÝŘ

Já jsem dobrý pastýř; znám svoje ovce, to znamená miluji je, a moje ovce znají mne. Jako kdyby přímo řekl: Kdo mě miluje, jde za mnou. Kdo totiž pravdu nemiluje, dosud ji vůbec nepoznal.

Nejmilejší bratři, slyšeli jste o nebezpečí, ve kterém jsme my. Zamyslete se také nad tím, co říká Pán o vašem nebezpečí. Posuďte sami, zdali jste jeho ovce, zkoumejte, zdali ho znáte, znáte-li světlo pravdy. Myslím tím, zdali ho znáte ne tak, že v něj věříte, ale že ho milujete. Zdali ho znáte ne vírou, ale skutky. Neboť týž evangelista Jan, který zaznamenal tato slova, jinde praví: Kdo tvrdí: Znáám ho, ale jeho přikázání nezachovává, je lhář. Proto i na tomto místě Pán hned dodává: Jako mne zná Otec a já znám Otce; a za ovce dávám svůj život. Jako by přímo řekl: To, že já znám Otce a on zná mne, se ukazuje v tom, že dávám svůj život za své ovce. Neboli to, jak miluji svého Otce, ukazují tím, s jak velikou láskou umírám za své ovce. A o těchto ovcích dále říká: Moje ovce slyší můj hlas; já je znám, ony jdou za mnou. Já jim dávám věčný život. O nich také řekl o něco dříve: Kdo vejde skrze mě, bude zachráněn; bude moci vcházet a vycházet a najde pastvu. Vejde totiž k víře; a vyjde od víry k patření, od důvěřivosti k nazírání a pastvu nalezne ve věčném požívání. Ovce dobrého pastýře tedy nacházejí pastvu, neboť každý, kdo ho následuje s čistým srdcem, pase se na věčně zelené pastvině. Ale co jiného je pastva těchto ovcí než niterná radost věčně kvetoucího ráje? Pastvou vyvolených je totiž stálé patření na Boží tvář, neboť když na Boha patříme bez umdlení, duše se bez konce sytí pokrmem života. Hledejme tedy, bratři nejmilejší, tuto pastvu, abychom se na ní mohli radovat spolu se slavným shromážděním tolika nebešťanů. Pozváním kéž je nám sama tato radostná slavnost.

Nuže, zapalme, bratři, svého ducha, ať se znovu rozhoří víra v to, čemu jsme uvěřili, zahořme touhou po nebeských výšinách. A takto milovat již znamená jít.

SVATÝ ŘEHOŘ I. VELIKÝ**NOVĚ ZVOLENÁ EUROPOSLANKYNĚ ŠOJDROVÁ NA POUTI VE ŠTÍPĚ**

Naše rodina dostala pozvání na snídani s lidovci u příležitosti svátku matek (12. 5.) a pouti matek v kostele ve Štípe. Požádala jsem redaktorku Radia Proglas Alžbětu Vašků o poskytnutí jejího krátkého rozhovoru s europoslankyní Michaelou Šojdrou pro náš Farníček.

AV: K čemu slouží tato snídane a připomínka svátku dne matek?

MŠ: Křesťanští demokraté považují maminky za srdce rodiny, a proto se to snaží připomenout a poděkovat jim za jejich péči.

AV: Je tato akce pořádaná pravidelně nebo je to poprvé?

MŠ: Ve Štípe jsem poprvé, ale na dalších místech (Zlín, Hradiště, Kroměříž, i v Čechách dle farnosti) je to každý rok podle toho, kde se lidé dají dohromady, na dobrovolné aktivitě lidí, letos výjimečně před volbami. Proto jsme tady a chceme říci, že křesťané byli u zrodu Evropské unie a mají zodpovědnost za svět kolem nás. **Děkuji**

SVÁTOST BIŘMOVÁNÍ VE FRYŠTÁKU

Několika fotografiemi se vrátíme k udělení svátosti biřmování v našem kostele v neděli 2. června, o níž otec Josef píše ve svém úvodním slovu.

**Foto:
Dáša Zlámalíková**

INFORMACE Z FARNOSTI

Členové pastorační rady spolu se Společenstvím mladých připravují pro všechny farníky (děti, mládež, rodiče i prarodiče) 28. 6. 2019 společné ukončení školního roku a přivítání prázdnin. Akce se bude konat na farním dvoře, kde budou připraveny hry, soutěže, opékání špekáčku a večer od 19.30 promítnutí rodinného filmu ve farní stodole. Všichni jsou zváni.

***

Členové pastorační rady připravují na podzim (říjen - listopad) tzv. MANŽELSKÉ VEČERY. Součástí každého večera je zhlédnutí videa na určité téma a komunikace v páru. Nejde o skupinové cvičení. Kurz je určen pro všechny manželské páry bez rozdílu věku. Ani délka trvání manželství nehraje roli.

Tématy jednotlivých podvečerů jsou:

Pevné základy, Umění komunikace, Řešení konfliktů, Síla odpuštění, Rodiče a rodiče partnera, Dobrý sex, Láska v akci a závěrečné setkání s večerí.

"Každé manželství může být hezké, jen o něj musíme pečovat.

Kurz je mezi manželskými páry velmi oblíben a koná se v mnoha zemích.

Již více než 20 let pomáhá párům budovat silná manželství. Každoročně se ho účastní tisíce manželských párů. Jeho tvůrci jsou Nicky a Sila Leeovi z Londýna.

Přihlašování na tuto akci bude probíhat v září 2019.

Více na www.manzelskevecery.cz

-mz-

OCENĚNÍ PRO FRYŠTÁCKÉHO KOSTELNÍKA

V sobotu 4 května proběhla v katedrále sv. Václava v Olomouci slavnost ke cti sv. Jana Sarkandera. Při této bohoslužbě byli oceněni otcem arcibiskupem Janem Graubnerem aktivní farníci z olomoucké arcidiecéze. Obdrželi medaili svatého Jana Sarkandera, jako projev uznání a vděčnosti za aktivní a nezištnou práci pro církev.

Z NAŠÍ FARNOSTI TOTO OCENĚNÍ ZÍSKAL KOSTELNÍK PAN LUDVÍK KOŠÁK, KTERÝ TUTO SLUŽBU VYKONÁVÁ JIŽ 19 LET.

Tímto panu Ludvíku Košákoví blahopřejeme a zároveň mu děkujeme za jeho dlouholetou obětavou službu v naší farnosti.

Fryštáčtí farníci

Z HISTORIE POHŘBÍVÁNÍ VE FRYŠTÁCKÉM KOSTELE (6. DÍL)

Pátrání po okolnostech vzniku hrobky pod zdejším farním kostelem nás v dnešním dílu konečně přivádí k jejím pravděpodobným zakladatelům. Jde o zmiňovaný rod Minkviců z Minkvicburku, který se na Lukov dostává po smrti evangelíka Štěpána Schmida z Freihofen.

Doba Minkviců představuje poněkud zvláštní etapu dějin hradu Lukova. Ačkoliv zde totiž zmíněný rod sídlil bezmála osmdesát let (tedy ještě déle než Nekešové z Landeka), plnil fakticky pouze roli – dnešními slovy řečeno – správců konkurzní podstaty. Dluhy zesnulého předchozího majitele panství Štěpána Schmida totiž v době jeho smrti přesahovaly výši jeho celkového majetku, a tak bylo v rámci vypořádání dědictví třeba vyřešit především otázku, jak by měly být pohledávky věřitelů pokud možno co nejspravedlivěji vyřízeny. Můžeme předeslat, že se celý tento složitý proces táhl dlouhá desetiletí, a někteří z věřitelů se jeho konečného vyřešení ani nedožili. Podíl na tomto stavu měli i samotní Minkvicové, kteří díky prodlužování celého řízení a „zdržovací taktice“ mohli na panství trvale sídlit a s ním do jisté míry i disponovat, jako by byli jeho právoplatní majitelé.

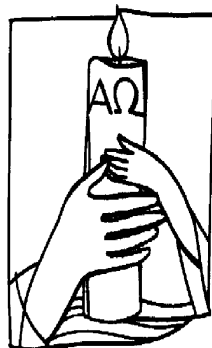
Faktem je, že na samotný hrad Lukov a jeho majetky nevznel nikdo kvůli jeho zadluženosti dědický nárok, a panství tak řadu let sloužilo jako zástava pro Schmidovy věřitele, kterých byla celá řada a patřili k nim dokonce i samotní právoplatní dědicové. Již po Schmidově smrti hrál v dědickém řízení významnou roli jeho zeť Jan Fridrich Minkvic (I.), který bývá uváděn jako jeden ze správců Schmidovy pozůstalosti. Jednání s věřiteli bylo však složité a zdouhavé. Problém spočíval především v tom, že se sami věřitelé nemohli shodnout, či nároky jsou důležitější a měly by být tedy vyřešeny přednostně.

Zmíněný Jan Fridrich Minkvic však toho dokázal zdařile využít ve prospěch Lukova, když vznášené požadavky jedněch odrážel nároky dalších věřitelů. Tak se mu v roce 1638 podařilo tento majetek uchránit před uplatněním exekuce ze strany rodu Salmů z tovačovského panství. Sám Minkvic měl ale zřejmě značné finanční problémy, neboť byl podle dobových zpráv nucen dávat do zástavy řadu rodinných cenností. Jako správce lukovských statků působil přibližně deset let a zemřel již někdy před 28. květnem 1643, kdy jeho druhá manželka Regina Terezie uzavřela svatební smlouvu s novým chotěm Jiřím Valeriánem Podstatkým z Prusinovic.

Po smrti otce se v roce 1644 ujal správy lukovského panství starší z jeho synů stejného jména, tedy Jan Fridrich Minkvic II. (narozen asi v roce 1624), který se zároveň stal i poručníkem svého mladšího bratra Jana Kryštofa Minkvice, který se narodil kolem roku 1634. Odměnou za věrné služby jejich otce i děda povýšil v roce 1646 císař Ferdinand III. oba zmíněné bratry do šlechtického stavu svobodných pánů (tedy na úroveň baronů) a převedl na ně znak (viz obrázek), který již dříve udělil císař Rudolf II. jejich starším příbuzným. Mladší z bratrů Jan Kryštof dosáhl zletilosti před koncem roku 1654, a poté se věnoval úřednické a vojenské dráze. Starší Jan Fridrich (II.) spravoval lukovské majetky a někdy kolem roku 1655 se oženil s Alžbětou, rozenou Pražmovou z Bílkova.

- 1.6. Památka svatého Justina
 2.6. 7. neděle velikonoční
 5.6. Památka svatého Bonifáce
 9.6. Slavnost Seslání Ducha Svatého
 11.6. Památka svatého Barnabáše
 13.6. Památka svatého Antonína z Padovy
 16.6. Slavnost Nejsvětější Trojice
 20.6. Slavnost Těla a Krve Páně
 21.6. Památka svatého Aloise
 23.6. 12. neděle v mezidobí
 24.6. Slavnost Narození svatého Jana Křtitele
 28.6. Slavnost Nejsvětějšího srdce Ježíšova
 29.6. Slavnost svatých Petra a Pavla
 30.6. 13. neděle v mezidobí

VATIKÁN UZNAL MEDJUGORJE ZA KATOLICKÉ POUTNÍ MÍSTO

Papež František schválil v polovině května vyhlášení bosenského městečka Medjugorje za katolické poutní místo, i když církev nepovažuje za prokázané zjevení, které se tam mělo odehrát. V prohlášení to uvedl vatikánský mluvčí Alessandro Gisotti. V obci na hranicích Bosny a Chorvatska čtyři dívky a dva chlapci údajně před lety viděli Pannu Marii. „Svatý otec ustanovil, že je možné vykonávat pouti do Medjugorje,“ napsal v prohlášení mluvčí. Ke zjevení mělo dojít v červnu 1981, šestici svědků údajného zázraku, dnes už dospělým, se prý Panna Marie dodnes zjevuje. Označují se za vizionáře a poselství od Panny Marie šíří na internetu. Gisotti upozornil, že svolení k poutím nemůže být vykládáno jako uznání neobvyklých jevů, které „církev musí ještě prozkoumat“. Loni Medjugorje navštívil milion věřících, kteří se tam modlili před sochou Panny Marie. „S přihlédnutím k pozoruhodnému zájmu lidí směřujících do Medjugorje a k množství projevů milosrdenství, jež z toho pramení, je toto rozhodnutí odrazem zvláštní pastýřské pozornosti, kterou tomuto jevu uděluje Svatý otec, aby šířil plody dobra,“ konstatoval mluvčí. Duchovní, kteří pouti do bosenské obce organizují, musejí být podle Vatikánu náležitě připraveni, aby se věřící při pouti vyhnuli „jakýmkoli zmatkům v chápání dogmatu“. Jak poznamenává agentura AP, římskokatolická církev navzdory mnohaletým diskusím dosud neuznala zjevení v Medjugorje za autentické, jak se tomu stalo například v portugalské Fátimě nebo francouzských Lurdech.

OSMISMĚRKA NA ČERVEN

M	M	M	A	D	A	M	A	K	A	K	M	M	M	A
L	Ě	M	I	V	A	D	A	N	E	N	A	Š	M	D
O	Ň	Ř	N	L	A	D	A	Š	I	R	E	O	M	Á
K	A	E	Í	L	A	R	Í	CH	A	N	Š	L	E	L
N	V	Ř	I	N	O	N	O	T	O	N	É	M	I	E
I	K	M	L	M	M	V	O	M	A	K	A	Á	S	M
M	A	R	A	D	O	N	A	I	O	S	N	N	I	R
I	M	E	L	I	CH	A	R	K	K	E	Z	E	M	A
M	K	U	L	E	M	A	M	A	A	C	Í	S	Ě	M

4.Mlok

5.Madam

Makak

Malíř

Mánes

Maska

Mezek

Měřín

Měsíc

Milan

Misie

Mléko

Mšeno

Mošna

6.Milada

Milena

Mnichov

Mníšek

Morana

Morava

7.Mameluk

Maraton

Melichar

Měňavka

Miminko

8.Maradona

9.Marmeláda

Tajenka – Polním škůdcem je... (10 písmen)

Tajenka z minula – Lukavský

Připravil: František Záloha

FARNÍČEK – ZPRAVODAJ FARNOSTI SV. MIKULÁŠE VE FRYŠTÁKU

Redakční rada: P. Josef Brtník, Mgr. Pavel Nášel

VYCHÁZÍ MĚSÍČNĚ, URČENO PRO VNITŘNÍ POTŘEBU, NEPRODEJNÉ

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST FRYŠTÁK, P. I. STUHLÉHO 25,

763 16 FRYŠTÁK, TEL: 577 911 005

E-mail: farnicek@post.cz, internet: <http://www.farnostfrystak.cz>.

UZÁVĚRKA PRO VAŠE PŘÍSPĚVKY VŽDY DO 20. DNE V MĚSÍCI

VYŠLO 8. 6. 2019 V NÁKLADU 200 KS.